

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 30kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
Egyes számok 12 kr. árral kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARSA.

H I R D E T É S E K

Négyházasos petit-sor egyezri közléséért 7 kr
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár

A nyitótérben:
 minden négyházasos garmond sor díja 15 kr

Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik telemek díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 31. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adandók.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.
 — vasárnap reggel. —

A hirdetések, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba
 (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

„BARS”

XV. évfolyamára.

Lapunk jelenszámával kezdjük meg pályafutásának tizenötödik évét. A ki ismeri a vidéki hírlapirodalom nehézségeit és szinte leküzdhetetlennek látszó akadályait, igazat fog adni nekünk, ha önérettel tekintünk vissza eddigi működésünkre. Tettünk, a mennyit tehettünk. Első sorban is városi és megyei érdekeink gondozása lebegett szemünk előtt, s jeles munkatársaink és a nagyközönség szíves támogatásával ez irányban fejtettük ki működésünket. Mindazonáltal gondosan kerülve annak lehetőségét, hogy a lapunk magán, avagy párt érdekéigéjévé fajulhasson. Ez alapon ajánljuk lapunkat továbbra is a nagyközönség szíves jó indulatába. A múltban elért eredmény leendő jövő reménye, mely ezután is a lapunk változatlan irányát jelenti.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt. — kr.
 Fel évre 2 frt. 50 kr.
 Negyedévre 1 frt. 25 kr.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

6599. sz.

Hirdetmény.

Az 1886. évi XXII. törvény 49. §-a értelmében ezennel közhírré teszem, hogy a folyó hó 4-ik napján megejtett általános városi képviselő választás alkalmával Léva városi képviselőtestületének tagjaira megválasztottak:

az I. kerületben.

Lakner László, Firtusz Mihály, Tokody Imre, Kroil Rudolf, Komzsik Lajos, Janovics Károly, mint rendes tagok.

Behula József, Stugel József és dr. Kaszaniczky Kálmán mint póttagok,

a II. kerületben

Takács István, Tonhaiser Ferencz, Richter Ferencz, Knapik Miklós, Kittenberger

TÁRCSA.

Késő bánat.

— Guy de Maupassant novellája. —

Saval ur, akit Nantesben mindenki „Saval papá”-nak hív, éppen fölkel. Az idő esős volt. A nap szomoru, őszi, a fák leveleit hullatták. Az esőben csendesen szállongtak, mint egy sűrűbb és lassabb másik eső. Saval ur kedvetlen volt. Kandallójától ablakáig s ablakától a kandallójáig sétálgatott. Vannak az életnek szomoru napjai. És az élet csak szomoru napokat hozhat neki, mert már hatvankét éves. Agglegény, egyedül áll, senki sincs mellette. Mily leverő tudat, így halni meg, teljesen egyedül, odaadó szeretet nélkül.

Üres, rideg jelenére gondol. Eszébe jut a régi mult idők, gyermekkorából a szülői ház, az öregekkel. Aztán a kollegium, a szabad napok, párisi élete a jogi tanfolyam alatt, majd atyja betegsége és halála. Atyja halála után hazatért anyjához. Eléledgeltek kettecskén, a fiatal ember és az öreg asszony, csendesen, vágyak nélkül. Aztán meghalt az öreg asszony is. Milyen szomoru az élet.

Magánosan maradt. És most majd meg fog halni ő is. Eltűnik és vége mindennek. nem lesz többé Saval Pál a földön. Irtózatos dolog! Jönnek más emberek, szeretni fogják egymást, mulatni fognak. Igen mulatni fognak és ő nem lesz akkor már életben. Milyen különös, hogy az ember kaczagni, szórakozni tud, jókedvű tud lenni a halál

Imre, ifj. Nyuli József, mint rendes tagok
 Nyiredy Géza, Repiczky János és Márkly János mint póttagok,

a III. kerületben.

Szemeredy Lajos, Kersék János, Krikszányi Károly, Váci Jónás, Veres Sándor, Pely István mint rendes tagok.

Ifj. Zilay István, Klincsok Ferencz és id. Kresko Ferencz mint póttagok.

Léván, 1895. január hó 5-én.

Máriássy István,
 polgármester.

Uj esztendő.

Gördül az idő szekere. Mint annak küllői tűnnek s emelkednek az évek.

Lapunk mult számával ismét egy évfolyamunkat fejeztük be. S küszöbén állva az új esztendőnek, míg egyrészt a multa hivatkozunk önérettel, másrészt teljes bizalommal tekintünk a jövőbe. Lehet, hogy szavunk nem halaltszott tul e város szűk határán, lehet, hogy néha pusztában elhangzó szó volt, de megtettük kötelességünket mindenkor s mindenkiel szemben egyformán.

A lefolyt esztendő alig hagyott nyomot városunk történetében. Hétköznapi volt az. Valamint hétköznapi a mi egész társadalmunk, úgy annak minden tette szintelen, önző. Petyhüdt vérkeringés, a közélet minden mozgalma iránt a butaságig közönyös, egymás iránt türelmetlen, fejét a csillagokig emelő individuumokkal találkozunk mindig az oly sokszor megátkozott aszfalton. Nem csoda, ha ezektől még a jobb sorsra érdemes ügyek iránt sem várnunk melegebb érdeklődést.

Közvetíteni senki sem akarja a pártok közt fennálló ellentétet. Makkacsul, mondhatni állhatatos ostobasággal ragaszkodunk egy a saját bőrünket féltő vezetők által elének diktált álídeákhoz. S míg egyrészt álszenteskedve a törvény és előljárók iránt való tiszteletre

mulhatatlan biztos tudatával. Ha csak valószínű volna a halál, még reménykedhetnénk. De nem, kikerülhetetlen, annyira elvárhatatlan, mint a nappalra az éj.

És ha életfeladatát legalább betöltötte volna! Ha tett volna valamit; ha lettek volna kalandjai, zajos gyönyöreik, sikere, bármínemű elégtétele. De nem, semmi. Nem tett semmit, nem tett soha egyebet, mint hogy a megszabott órákban fölkel, evett és lefeküdt. És így érte el hatvanadik évét. Még csak meg sem nősült, mint a többi férfi. És vajjon miért? Igen, miért nem nősült meg? Hiszen megtehette volna, mert volt neki is szerencséje a nők körül. Alkalma nem volt rá? Talán! De hát az ember maga teremti az efféle alkalmat. Közömbös volt, ez az oka. A közömbösség nagy baja, hibája, büne volt. Hány ember játsza el életét közömbösségből? Dízonyos egyéneknek oly nehéz fölkelni, sűrűniforogni, lépéseket tenni, beszélni, kérdéseket talu-mányozni.

Még csak szerelmes sem volt soha. Egyetlenegy nő sem pihent kebelén teljes szerelmi odaadással. Nem ismerte. soha az epedés kéjes aggályait, a női kézzorítás isteni borzongását, a diadalmas szenvedély elragadtatását.

Mily emberfölötti boldogság lehet egy szerető nő keblére borulni, ajkát először érinteni, ölelkezve egy lényt alkotni vele, egymástól mámoros két lényből egyetlenegy fenségese boldog teremtményt képezni.

Saval ur letelepedett éjjeli köpenyben, lábait a kandalló tüze felé linyujtva.

hivatkozunk, másrészt a fennálló jogrend és társadalmi szabályok ellen kivonni iparkodunk magunkat.

Közöny.

Ebben az egy szóban benne van városunk mult évi története.

Intelligenciánk értelmes, de igénye a kaszinói kártyakompanián tul nem terjed. Középosztályunk még némi elevenséget mutatna, de ferde, tapintatlan felfogás felekezeti viszálykodást támasztott közöttük. A parasztság egyikkel sem törődik. S valamennyi osztály között rendkívüli az elszigeteltség.

Ne irtózzunk visszapillantani a mult év történetének legördült függőnye mögé.

Beszélő tehetségünk, az igaz, kitűnő s ha áldozattal nem jár, ebben elsők vagyunk. Ha azonban tette kerül a sor, egymás tologatjuk előtérbe a pusztatűzbe, míg magunk Pilátusként kezet mosva kiadjuk a jogot a jogtalanoknak.

Nemzeti kulturánkért, földmivellési-ügyi érdekeinkért számos esetben fel-emeltük szavunkat. De szomoru következtetést kell vonni társadalmunk úgy anyagi, mint erkölcsi jóvoltára, a menyinyiben nála a közügy iránt semmi rokonszenvvel soha nem találkoztunk.

Valamire való szintársulat nálunk nem képes ekzisztálni. Nincs pénz, ez az egyetlen és főbaj, mely üldözi az utcán legdívatosabb családainkat.

Kibontjuk a régi zászlót újra. Szólunk az arra irt nemes eszmék mellett, küzdünk ezután is az egyenesség és őszinteség mellett.

Vannak hibáink, talán több is mint, másnak, de nem olyanok, hogy az idő folyamán megszüntethetők ne legyenek. Nincs szükségünk arra, hogy programmal álljunk elő, mert a régi évekhez hasonlatos leendő az új esztendő.

Vessük le az egymás iránt való gyűlöletet s kezet nyujtva egymásnak szüntessük meg közöttünk az amugy

Bizony eijátszotta életét, egészen eljátszotta. Pedig ő is szeretett. Szeretett titkon, fájdalmasan s elhanyagolta szerelmét mint mindent. Igaz, szerette öreg barátnőjét, Sandres asszonyt, vén barátjának, Sandresnak a feleségét. Ah! ha ismerte volna őt ifju leány korában! De hát későn találkozott vele. Akkor már férjhez ment. Bizonyára megkérte volna őt; ezt az egy nőt! S még így is mennyire szerette az első naptól fogva szüntelenül!

Visszagondolt elfogultságára, valahányszor látta, bánatára, valahányszor elhagyta, az éjszakákra, melyeken nem volt képes elszunnyadni, mert reá gondolt.

Reggelenként mindig kevésbé szerelmesen ébredt, mint este lefeküdt.

Miért?

Milyen szép volt egykoron, milyen tükáros, szöke, bodor hajával, milyen mosolygó! Nem oly férfi lett volna hozzá illő, mint Sandres. Most ötvennyolcz éves volt s boldognak látszott. Ah! ha őt szerette volna e nő hajdan; ha őt szerette volna! És miért ne szerette volna Savalt, mivelhogy Saval is nagyon szerette őt, Sandres asszonyt?

Ha csak sejtett volna valamit . . . De nem sejtett, nem látott, nem értett meg semmit. Mit gondolt volna akkor? S ha Saval szólott volna, mit felelt volna neki?

És Sával fölvetett magának ezer más kérdést. Ujra átélte életét s iparkodott megragadni belőle számos apró részletet.

Visszaemlékezett a Sandresnál töltött hosszú écartéstelekre, mikor ennek neje még

is csak mesterségesen támasztott ellentéteket. Távol állván a demagógiától közösen küzdünk városunk közjólétének emeléséért. És e tekintetben igen súlyos, s megmérhetlen következményekkel járó hibát követünk el, ha párt vagy felekezeti szenvedélytől hagyjuk magunkat vezetetteti. Ellenfeleinkben is tiszteljük az őszinte meggyőződést, egyébként pedig ne mondjunk előre egymás felett ítéletet, mert ne itélj, hogy ne itéltessél.

A különböző osztályoknak egymáshoz való közeledése, melegebb érdeklődés a közügy iránt, kissé nagyobb áldozatkészség és leomlanak az egymást elválasztó falak. A társadalmi érdekekért csakis közös erővel munkálkodhatunk, mert hisz a társadalmi előnyökben közösen ohajtnak részesülni.

Félemeltük s ezután is felemeljük szavunkat ott s a mikor kell. Minden nagyképtűsködéstől nyiltan és egyenesen rámutatunk a bajra.

Programmunk rövid, de kimerítő. A jog, igazság, jólét, erkölcs és tudomány diadalra emelése a célunk természetesen városunk és megyénk szűk keretéhez viszonyítva. Nem ütünk a nagy dobra s nem piaczi hivalkodással esőditjük a farizeusok tömegét, de polgártársaink jó akaratu támogatása mellett a közélet egyik faktorává ohajtnak lenni.

A tisztviselők társadalmi helyzete.

Sok és nagy részben jogosult a panasz, a társadalomban lábra kapott félszeregek, kinövések ellen s ennek kell tulajdonitanunk, hogy társadalom a szó ideálisabb értelmében nálunk sem a kisebb, sem a nagyobb városokban nincsen. Vannak itt is, ott is klikkek, egyes csoportok, melyek inkább személyek körül alakulnak s ideig-óráig kultuszt üznek egyes felkapott divatos jelszavakkal, de a lelkesedés hamar lelohad, mert a fin de siecle gyermeke napról-napra újabb és újabb teret keres, hogy ideges hajlamait

fiatal és bájos volt.

Visszagondolt mindarra, amit Sandresné mondott neki, hangja dallamára, melylyel egykor birt, a néma mosolyokra, melyek annyi gondolatot fejeznek ki.

Visszaemlékezett sétáikra, melyeket hármásban a Szajna mentén tettek, a gyep-szőnyegen vasárnaponként elköltött déjeunerekre, mert Sandres az alprefekturán hivatalnok volt. És hirtelen fölbukkant emlékében egy délután, melyet a folyó partján, egy kis erdőben vele töltött el.

Reggel megindultak megrakva élelmi szerekkel. Élénk tavaszi nap volt, a mámorító napok egyike. Minden illato, minden boldognak látszott. A madarak csicseregése vidámabb, szárnyuk rebbenése gyorsabb volt. A füzesben a fűvön lakmározottak egészen közel a víz partjához. A levegő éltető illattal teli, enyhe volt. Gyönyörrel szitta a tődő. Milyen édes volt az a nap!

A déjeuner után Sandres hanyatt feködt s elszunyadt: „Mily édesdeden szenderegtem” — szolt fölébredve.

Sandresné karonfogta Savalt és mind a ketten utnak indultak a folyó partján.

Sandresné reá támaszkodott. Nevegült és azt mondta: „Mámoros vagyok, barátom, egészen mámoros.” Ő reá tekintett, egész bensejében remegett s érezte, hogy elhalványul, megrettent saját tekintete merészségétől és félt, hogy reszkető keze fölfedezi szive titkát.

Sandresné hosszú fűszálakból és vízi lilíomból koszorut font magának és ezt kérdezte tőle: „Szeret-e engem így?”

kielégítse; e miatt a szétforgácsolt társadalom egyesekre olyan terheket ró, melyek elviselése ma már szinte lehetetlen.

Ez azonban csak egyik része annak az adónak, melyet a társadalmi szereplés megkövetel. A divat, a mai kor e szeszélyes bálvány, szintén megköveteli a maga részét attól, ki a társadalomban helyet kér a maga részére s e divat nemcsak a legutolsó párisi modell után való öltözködésben nyilatkozik, de azt is kell tudni, hogy mikor s hol divatos sétálni, melyik darabot kell a színházban megnézni, melyik vendéglőbe, kávéházba, czukrászhoz illik járni annak, ki az előkelő társaságba kívánja magát számíttatni. De ha mindnyájan nagyszágos urak vagyunk, joggal követeljük, hogy az előkelő társaságba sorozzanak s e felfelé való kapaszkodás oly betegsége társalmunknak, mely a komolyabb, nemesebb irányú törekvést megbénítja, mert csak a külső látszattól, üres hivalkodásért tesz mindent.

S mialatt a társadalom „szép nem” e a nyilvános szereplés zajában tündöklök, az aggódó férj, apa lázasan dolgozik, emészt magát, hogy a fény és pompán kívül valami jusson kegyére is.

A pénz után való hajsza megszedíti az embereket, a lelkiismeret és a kötelességtudás harcra kel a csábító démonokkal, melyek magukkal ragadják a könnyelműeket, de ezek felett hamar össze is csap az őket elnyelő hullám s a fényes társaságból hamar eltűnnek. Az örületes hajsza azonban tovább folyik, sodorja magával az embereket, de ki törődnek az elbukottakkal, hisz újabb és újabb elemek kerülnek felszínre: a halottak csak gyászolni divat, de siratni nem.

Ez a társadalom képe ma s ebben a fényesen, lázasan élő társadalomban él a maga szegénységében a tisztviselő.

A hivatal piskos falai közt büzhödt levegőben ezer meg ezer ember bajával törődve tölti el élete legnagyobb részét a tisztviselő. Testileg lelkileg kifáradva, sokszor kimerülve hagyja el a hivatalt, hogy pihenést, enyhülést keressen. Boldog az közülök, ki azt fel is találhatja, de hányat vár otthonában újabb gond és szegénysége, mely a fényes társadalomból kizárja. Az élet sívársága megbénítja lelkét, nyomora keserűséggel tölti el, hisz a tisztviselő is méltán tarthat igényt arra, hogy a művelt társadalom őt is befogadja és szegénysége mellett is nyujtsa részére azokat, melyeket intelligenciája igényel. A mai társadalom azon-

ban sokkal felületesebb, sokkal önzőbb, hogy sem a szegényebb emberekkel is törődnek s azok helyzetét, jogos igényeit figyelembe venné, e miatt a tisztviselők egy nagy tömege minden intelligenciája mellett is ki van zárva a társadalomból, nem élvezheti annak előnyeit, míg a társadalom nélküli azt a nagyszellemi tőkét, melyet a tisztviselők ezen tömege hivatva lenne oda bevinni.

A társadalom ferdeségei súlyos válságba sodorták a tisztviselők egy részét is. A huszág megszedítette s az ár vitte magával, míg teljesen el nem nyelte. Az áldozatok százanó példái azoknak a beteges állapotoknak, melyek korunkat uralják.

De a tisztviselők körében is megvanak azok a beteges állapotok, melyek a tisztviselők társadalmi helyzetét nagyon megnehezítik. A hivatalosan megcsinált hanglétra magasabb fokáról kicsinylőleg néz le a magasabb tisztviselő az alatta lévőre s a legtöbb hivatalban a tisztviselő a másokban nem tisztviselő társát látja, hanem alantas közegét s ezt a rangkört a hivatalszobából kiviszi a nyilvános élet minden terére. Sőt nemcsak egy hivatalbeliek, de a különböző hivatalok tisztviselői között is megvan a rangbeli különbség érezhető kifejezése.

Szinte természetesnek látszik tehát, ha az ország különböző vidékéről többnyire idegenül összekerült tisztviselőknek, kik közül sokan gyakrabban is ki vannak annak téve, hogy alkalmaztatásuk helyét változtatás, kevesebb érzékük van a társadalmi tömörülésre, mert hisz mire az újabb és újabb társadalmi viszonyokba bele szoknak, már tovább viszi őket sorsuk s nem csoda aztán az is, ha ezzel a folyton jövő-menő testülettel szemben a helyi társadalom bizonyos lenézéssel viseltetik s ezzel a legtöbbször akaratlanul hozzájárul a tisztviselő sorsának megnehezítéséhez.

A társadalommal perbe szállni nem lehet, annak irányát megváltoztatni nem alkalmas a jelen, egy nagy s a mai társadalmi rendet teljesen felforgató válságnak kell következnie, hogy a társadalom gazdasági feladatát egészségesebb alapon oldhassa meg. Azonban a tisztviselőknek a mai szegénységükben is kell arra törekedniük, hogy a maguk részére, a maguk viszonyainak megfelelő társadalmat teremtsenek, mert jól felfogott érdekeik szempontjából nem nélkülözhetik azokat az erkölcsi, anyagi és kulturális előnyöket, melyeket egy egészséges alapa fektetett társadalom részükre biztosíthat.

jeinek azonnal nagyobb értéket biztosít és talán annyi jövedelmet is hajt, a miből legalább a kölcsönök kamatait fedezheti.

A terv nem volt rossz, csak a kivétel körül mutatkoztak némi nehézségek, mert tetszik tudni, a legöregebb emberek sem emlékeztek arra, hogy Mucsaházán, vagy környékén valaha gyógyforrások lettek volna.

Ámde ez legkevésbé sem zavarta meg Mucsay uram tervét. Ha nincs, hát lesz! gondolá, és a közel patakhöz földalatti csövet vezetett, a melylyel aztán oly természetesen eljászta az eredeti forrás víg buggyanását, hogy a legtapasztaltabb vándort is félrevezethette volna.

De ez még nem volt minden. A forrásnak gyógyhatásúvá is kellett lennie, a mi azonban már könnyebb volt; nem kellett hozzá annyi furcsa, se munka, se cső, elég volt egy egyszerű levél, melyet bizonyos szakértői körökhez intézett, kiket felkért, tegyenek látogatást pusztáján, hogy bemutathassa nekik a kies helyet, melyre oly nagy hivatás vár a szenvedő emberiség érdekében.

A szakértői körök meghívott képviselői igen meg voltak elégedve kirándulásuk eredményével, mert daczára annak, hogy sokat ittak, egyiköknek sem okozott fejfájást az ital, a miről bátran lehetett annak hamisítatlanságára következtetést vonni. A mucsaházi viznek ama jó tulajdonsága, hogy a borral össze nem keveredett, teljes elismerését vívta ki a tudós vendégeknek, kik pecsétes irattal bizonyították, hogy hét vármegyében olyan vizet nem találnak, mint Mucsaházán, stb. stb.

Több nem kellett Mucsaynak. Másnap egész Mucsaházán és a körülötte levő világ részeken mindenütt tudták a nagy eseményt és a vidék közsvényes és csuzos emberei végtelenül megörültek a fölfedezésnek.

A különböző hivatású tisztviselők s a vetkezése alkalmas arra egyedül, hogy a tisztviselőket kiragadja mai szánandó helyzetükből. A szövetséget szervezkedjék országosan, támogassa a tisztviselők törekvését, melylyel munkájuk megfelelő jutalmazását kéri s legyen e mellett erkölcsileg is támogatója abban, hogy a tisztviselők kis társadalmában mindenki megtalálja helyét, ha szerényebben fizetett munkása is.

Nem célom nekem az, hogy a tisztviselők ridegen elzárkózzanak a másféle hivatású emberektől, csak azt óhajtanám, hogy saját érdekeik megvédésére egyesüljenek s társadalmilag is megkönnyítsék, biztosítsák maguknak azokat az előnyöket, melyek hivatva lennének sorsukon segíteni, ezt a jogukat pedig nem vitathatja el tőlük senki.

Nagy István.

Budapest, 1895. január 4.

— Kormány válság. — Miniszterelnök jelöltek. — A jövődöntő többség. — Hírek az új választásról. — Új esztendő a fővárosban. — A belvárosi plébános halála. — Gyilkos merénylet. —

A hét fő eseményét természetesen a folyó kormányválság képezi. Mint a körben forgó figurák, váltakoznak a miniszterelnök jelöltek. Öfelsége a múlt héten itt időzött Budavárban, mely alkalommal számos előkelő politikust fogadott, de a kormány alakításával nem bízott meg senkit. Ezután el is utazott s mind a mai napig sem tért vissza, hogy véglegesen döntsön. A Lloyd épületben, a szabadelvű pártkörben izgatott hangulatú tanácskozások folynak. A királyi kihallgatások amegérkezés után azonnal kezdődnek. Ez alkalommal, mint hírlík, Khuen-Hédervay grófot fogja a király megkínálni a kabinetalakítással. A szabadelvű párt a bán ellen a legnagyobb mértékben közönyös, mert inkább Bánffy jelöltsége mellett szervezkedik. Eppen ezért Széll Kálmán és Szilágyi József, azon esetben, ha öfelsége a horvát bánt bizza meg a kabinetalakítással, a nemzeti párttal való fuzió szükségességét fogják a király elé terjeszteni. Azt mondják, hogy a királynak kedves embere a bán, s a miniszterelnök ő leendő.

Nem érdektelen azonban azon körülmény sem, a mint most a képviselőházi többséget kombinálják. A közjogi ellenzék ezután is az marad. A kilépettek szintén ellenzéklet alkotnak s a nemzeti párt csakis a fuzió esetén foglal helyet a kormány mellett. Már most a szabadelvű párt többsége elenyésző csekély s főleg ha az üléseket az eddigi szokás szerint fogják látogatni, nem egyszer megtörténhetik, hogy az ellenzék a kormányt a legegyszerűbb kérdésnél leszavazza.

Ezzel szemben a leszavazás lehetőségét elkerülendő azt mondják, hogy a jövődöntő kormány a nyáron új választásoknak veti

Csak Gyergyó komának nem tetszett a dolog. Alkalmasint irigyelte Mucsay szomszédjától ezt a jövedelmi forrást és egy szép napon beállit hozzá győztes ábrázattal.

— No, valóban örvendek, hogy ily jókedvűnek látlak, — jegyzé meg Mucsay, kezét nyujtva titkos vetélytársának.

— Már hogyné örülnék, mikor van okom jókedvűnek lenni!

— Talán fiad született?

— Nem a! hanem gyógyforrást fedeztem föl szőzötven lépésnyire a rékási tanya-
hoz és oly tömegesen bugyog ki belőle a drága nedv, hogy egy negyed ra alatt a rókus kórház összes betegeit lábra tudnám állítani vele.

— Aztán miből tudod, hogy gyógyviz, kérdé a szomszéd gyanakodólag.

— Hát csak gondolom, mert olyan az ize, mint az éretlen birsalmáé.

— Ez még nem elég bizonyíték.

— Én is gondoltam, és ép azért jöttem tehozad.

Ahá! értem, hogy vizsgáltassam meg szakértőim által.

— Ühüm, nagyon leköteleznél.

— Szívesen komám, nagyon szívesen Gyergyó uram távozott és Mucsay gunyosan tekintett utána.

— No hiszen, majd adatok én neked szakértői véleményt. Tudom, hogy nem telik örömd a vegyelemzési kimutatásban, mormogá, öklét izgatottan szorongatva zsebében.

Néhány nap mulva a szomszéd egy bepecsételt palackot küldött Mucsaynak. A palackban viz volt és a mellékelt levélben arra kérte a szomszédot, hogy minél gondosabban vizsgáltassa meg a vizet, mely az új forrásból ered.

Mucsay legjobban szeretete volna a palackot földhöz vagni úgy félt a konkurencziától, de hát azt még sem tehette, mert attól tartott, hogy a szomszéd maga vizsgáltatja meg a vizet.

alá magát s így fogja megteremteni magának a többséget, már a szerint, a mint a választások kiütnek. Nem lehetetlen azonban, hogy mindez csak mese beszéd, melyet a jóféle mamelukok bosszantására eszelt ki valami ismeretlen ellenzéki czimbora.

Egyébként pedig beköszönött a boldog új esztendő nálunk is csak épen úgy, mint máskor.

Boldog új esztendő! Hallok valami rekedt vén asszony hangot, mikor a szemem kora reggel a hajnali álmom után kinyitom. Ezt a három szót hallom, a míg be nem sötétedik. De még akkor is megbánja egy pár vekerlém. El lehet képzelni, hogy menyibe kerül egy boldog új esztendő. Inas, mosóné, borbély, szolga, levélhordó, hordár stb., mind tartja a markát (hogy az ördög köpne bele) s mindnek kell nyomni egy két koronát, küönben az egész esztendő boldogtalan lesz.

Új év napján összefüggésben a kormányválsággal igen élénk hangulat uralkodott a pártkörökben is. Mindegyik testületileg üdvözölte a maga elnökét. A függetlenségi és 48-as párt elnökét Just Gyulát a párt nevében Barabás Béla üdvözölte. A nemzeti párt nevében Apponyi Albert grófnak Horváth Nándor tartott üdvözlő beszédet. Szilágyi Gyulát a pártönkivüliek táviratilag üdvözölték, míg Pechy Tamásnak Pongrácz Károly gróf gratulált. A szabadelvű párt nem üdvözölte a miniszterelnököt, de e helyett villásgreggellire mentek Bánffyhoz.

Képzeltetni azt az óriási étvágyat, melylyel ott a menit pusztították.

A fővárosi udvarképes urak pedig a budai várba fukkeroztak, hogy az ott kint sa királynak szóló nagy üdvözlő ivre írják nevüket. És úgy látszik igen sokan voltak, mert a százával jött kocsi között a rendőrség alig volt képes a rendet fenntartani. Azt hisszük azonban, hogy az új év napján egész Magyarország boldog új évet kíván koronás királyának.

A fővárost a héten gyász is érte. Egy derék s általános tisztelt férfi, Romeiser József belvárosi plébános halt meg Szűzveszter éjjelen. 1885. év óta volt a belváros plébánosa s ez idő óta ugy hívei, mint az összes polgárság becsülését és tiszteletét vívta ki magának. Egyházi téren szerzett érdemeiért prepostá neveztetett ki, míg a polgárok bizalma a törvényhatósági bizottsági tagsággal tisztelte meg. Temetése folyó hó 3 án ment végbe nagy egyházi díszszel.

A bűn kronikája is szaporodott a héten. Cséry Lajos gazdag vállalkozóhoz segélyt kért a jött egy elzülött munkás, Kurtz Károly, ki egy folyamodványt adott át neki s míg ő azt olvasta, Kurtz revolverből két lövést tett Cséryre. Azonban Cséry titkára beugrott a lövés zajára s leteperte a merénylőt, míg Cséry segélyt kiáltva kifutott. A földönfekvő Kurtz azonban többször beharapott dulakodás közben Hodossy titkár kezébe s ő is kénytelen volt kimeenni. Mire pedig a cselédség összefutott, a merénylő agyonlőtte magát, menekülni óhajtván az

Pár nap mulva a szakértői vélemény elkészült Átal is adta a szomszédnak az iratot, melyben csalhatatlan vegytani szabályok alapján ki van mutatva, hogy az új forrás víze a lehető legrosszabb, hogy olyan mérges, mint a cziankáli, hogy egy liter elegendő három vármegye megmérgezésére és ennélfogva embernek és állatnak ártalmára lévén ugy írásra, mint pedig fűdőzésre egyaránt alkalmatlan.

— Igaz-e ez az irás, kérdé Gyergyó a szakértői véleményt zsebéből kihuzva?

— Hogyne?

— Ejnye, valóban nagy kár!

— No vigasztalódjál, szólott Mucsay.

— Miért?

— Hát nem lehet mindenkinek a földjében gyógyforrása

— Persze hogy nem!

— No ez szép, hogy magad is belátod és nem lamentálsz a szakértők ellen

Nincs is reá okom.

— Hát nem sajnálod, hogy napokig hasztalanul ásattál?

— Nem, his én jó vizre akadtam.

— De hiszen hallottad a szakértők véleményét?

— Hallottam, csakhogy az nem szól ám az én vizemről.

— Hát kiéről?

— A tiedről, komám!

— Az enyémről? kérdé Mucsay megdöbbenve.

— Persze.

— Ugyan ne bomolj, hiszen a te vized volt, melyet hozzám küldtél

— Ellenkezöleg, a tied volt az, mert a te forrásodból merítettem

Mucsayt majd a szél ütötte meg ijedében. Le volt álcázva és a szakértőket, kiket még kevéssel azelőtt borban fűrésztetett, most szerette volna megfojtani őket az általuk megszakértelmezett gyógyvizben

emberi igazság szolgáltatás elől. Cséry tul van a veszélyen.

Ugy látszik azonban, hogy az ily események készen hétköznapiakká válnak.

Jellemző vonás egy fejlődő világ városra. Fővárosi levelező.

Városi képviselő választások.

Léván a város-atyák felelősségének kiszorítását folytán megirított helyei f. hó 4-én töltek be. — Fájdalom — e választás alkalmából egy a közigazgatási hatóság intézkedése — mint a választási „hullámverők”, — egyéni érdekek szolgáltatása szegődött — eljárása ellen kifogásaink vannak. A választás határidejét kitéző rendelet decz 31-én érkezett hatóságunkhoz; s így nem volt már alkalom, hogy e választás iránt a város értelmisége a szokott módon, lapunk hasábjain nyersen kellő tájékoztatást, értesülést; a dobolás: „a kutyák szájkiosarazásának” „vesztett ebek kőborlásának” közzétételére fenntartott módszere divatozik ugyan még nálunk is; de a hivatalokban elfoglalt, nem az utcán elő intelligencia rendszerint reggel 9-10 között történő dobpergéshez nem szokott csoportosulni. — Tehát feltétlenül elítéljük az alszáni hivatalnak azon eljárását — akár szándékoságból, akár véletlenül eredt, mely szerint a választás kellő közzétételére megkívántatott módot tőlünk elvonta. Ily eljárást követnek ugyan a t. szolgabirok, a gondjaikra bízott községek bíróinak kinevezése (illetve választása) körüli eljárásnál; ezzel azonban mi még ráérünk, mi még az „önkény” ez éves ünnelengéseiből nem kérünk. — Egyedül ennek kell tulajdonítanunk, hogy a nép, komoly, hivatott felvilágosítás, illetve vezetés nélkül oly egyének szekerreit toltad, melyben a város közérdekeinek önzetlen szolgálata mellett az egyéni érdek, szenvedély romlasztó anyaga is elegyülve volt. Mert vajjon: higgadt, komoly eljárás mellett városunk érdekeinek szolgáltatában nem kellett volna-e figyelembe venni, hogy a kilépett, elhát fejeleink pótlását, — még részben sem az „előretöltők” sorából vegyük, hanem a hivatalok vezetőit, a népjózan tanácsadóit „nyerjük” meg, kikre a szükség esetében támaszkodhatunk is. — Hogy pénzügyigazgatóságunk, járásbíróink, vagy felekezeteink élén álló vezér egyéniségek polgári értéke miként viszonylik a választottak némely részének értékéhez (tisztelt a kivételnek): azt e választást vezetői ítéletére bizzuk. — A város érdekeinek szolgálata szempontjából, a higgatb jónabb eljárás meghonosítása végett — ez alkalomból pedig azt ajánljuk Léva város vezetésére hivatott érdemes közönségnek, hogy kebelében alakítson egy, a város érdekeit kezező szolgáló ligát, mely zárjon ki kebeléből minden szenvedélyt, zárja ki az osztály és főként felekezetiiséget, mely ma divatos ugyan, sőt a lépő kormány üzelmének megtorlása céljából országos szempontból ítélté igazolt is lehet, de ily város kebelében, ahol a felekezetek a legjobb egyetértésben élnek a hó közakarattal végzett munkájukon az Isten áldása lebeg, ennek tért engedni, tért nyitni: merénylő a nép boldogsága ellen. — Isten óvjon ennek következményeitől! — A választás lefolyásáról egyenként a következőkben számolunk be: A választás az I. és II. választó kerületben igen lanyhán folyt le s csupán a III. kerületben volt nagyobb mérvű érdeklődés. A választás mindhárom kerületben reggeli 9 órakor kezdődött s szakadatlanul tartott délutáni 4 óráig. Választási elnökök voltak az I. kerületben Leidenfrost Tivadar, a II.-ikban Báthya László és a III.-ikban Bolemann József. A választás eredménye a következő: Az I. kerületben beadott 106. szavazatot. Ebből rendes tagoknak megválasztottak Lakner László 102, Firtus Mihály 82, Tokody Imre 80, Kroll Rudolf 76, Komzsik Lajos 71 és Janovits Károly 44 szavazattal és póttagoknak Behula József 41, Stugel József 25, Dr. Kaszaniczky Kálmán 19 szavattal. A második kerületben 118 választó szavazott. Rendes tagok lettek Takács István 90, Tonhaiser Ferencz 74, Richter Ferencz 64, Knapik M. 57, Kittenberger Imre 52 és ifj. Nyuli József 47 szavazattal, póttagok Nyiredy Géza 94, Repiczky János 33 szavazattal. A III. kerületben beadott 224 szavazatot. Megválasztottak rendes tagokul: Szeméredy Lajos 156, Kersék János 139, Krizsányi Károly 117, Veres Sándor 107, Váci Jónás 105 és Pély István 74 szavazattal, póttagokul: ifj. Zilay István 73, id. Kresko Ferencz 68 és Mosonyi Ferencz 65 szavazattal.

Különfélek.
— Lapunk jelen számával kezdi meg XV-ik évfolyamát. Előfizetést nyitunk a „Bars” tizenötödik évfolyamára. Tisztelettel kérjük ez alkalommal előfizetőinket, hogy előfizetésük megújítása iránt e hét folyamán intézkedni sziveskedjenek, nehogy — késedelem miatt — a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel. — Helyben az előfizetések eszközzésével a lap kiördója bizatik meg; vidéki előfizetőink részére pedig postautalványt mellékelünk.

— **A lévai plebánia templom kőzetének javítására adakoztak:** Horthy Mária gyűjtőívén: özv. Juhász Andrásné 20 kr., özv. Benyo Istvánné 1 firt., Stugel József 30 kr., Leták István 20 kr., Nappel Rudolf 1 firt., Zahorák Borbála 10 kr., Kalocsay 40 kr., Dubniczky István 10 kr., Balázs Márton 10 kr., özv. Gápel Jánosné 30 kr., Oszuszka István 30 kr., Hulley János 30 kr., Rác Virág Elekné 10 kr., Tulasay János 20 kr., Dékay István 20 kr., Pély István 50 kr., Pachinger Józsefné 10 kr., Veszely Antalné 50 kr., Daubner József 10 kr., Suszta Ferencz 30 kr., Selinger János 10 kr., Chlebovits József 20 kr., Prachár József 9 kr., Oszuszka János 10 kr., Divis Borbála 10 kr., Tóth József 20 kr., Komlósy András 10 kr., özv. Szumrák Ilona 40 kr., Trpiska András 20 kr., Berky József 20 kr., Vrlna Teréz 10 kr., Hoffbauer György 20 kr., Lutovszky Mihály 10 kr., Lakatos S. 1 firt., Csernicsekne 15 kr., Horvát Mihály 5 kr., Marjasi Lajosné 10 kr., Kissik 20 kr., Kállay Rudolf 5 kr., Király Juli 10 kr., Bárivay Mária 10 kr., Hodosy Lajosné 10 kr., összesen: 11 firt 09 kr.

— **Dalárdánk** nagyban készül a budapesti vendég művésznök fogadtatására, kihez csatlakoznak a nagyszámú rendezők. Vendégeink a dalarva elnöke Lakner László fogadja. Ez uton hívja fel a rendezőség intelligens közönségünket, hogy minél nagyobb számban jelenjék meg a vonatnál, hogy már az első benyomás jótékonyhatású legyen vendégeinkre. Hölgyeinknek pedig elárulják, hogy oly táncrendezés alakult az est sikerének érdekében, melyen még Léva soha sem volt. Igen sok budapesti fiatal ember határozott ígéretét bírja a rendezőség, hogy a mulatságon megjelenjen. Ezen nemes élvezetet nyújtó estély elmulasztása tehát veszteség lenne a távol maradókra!

— **Kinevezések.** Mint értesülünk a Lévai Pénzügyigazgatóság deréktisztikárának kebelében újabb előléptetések történtek, és pedig Tibold József, Semberly István, Darvasy Ferencz pénzügyi fogalmazók, pénzügyi segédtitkárokká lettek kinevezve. Üdvözljük őket előléptetésük alkalmából!

— **Nagy hófúvások.** Az új esztendő ugyancsak vastag hóburdát öltött magára. Mindenfelé erős havazások vannak, a szép, fehér hó egyformán beledi a völgyet, hegyet, s az idén különösen kijutott a részünk belőle oly annyira, hogy majdnem az összes vasuti vonalakon megakadt a közlekedés a nagy hófúvás miatt; a vonatok hóekkel is csak nagy fáradsággal közlekedhetnek. Jaj, annak a szegény gyalogos utasnak, ki ilyenkor utban van. Ki tudja, hol borit hidegtől megdermedt szempilláira a tél haváhalotti szemfedőt Sokat szenvednek ilyenkor a szegény madarak és mezai állatok is. S mire eljő a tavasz, harmadrészét is alig találják életben.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügy-miniszter Sztánek István pozsonyi törvényszéki joggyakornokot az aranyos-maróthi kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **Szőlőfásajtási tanfolyamok.** A nyitramegyéi gazdasági egyesület január hó 14-15-16-án Csornokon az uradalom szőlőtelepén, 28-29-én pedig Nyitrán a város háza nagytermében szőlőfásajtási tanfolyamokat rendez. A tanfolyamok díjmentesek s azokon mindeanki résztvehet. Minden résztvevő egy egyenes élti ojtókést és egy fenőkövet hozzon magával. Kezdődik mindig reggel 9 órakor s tart délutáni 5 óráig.

— **Kritikus napok 1895-ben.** Falb Rudolf hírneves időjós, a következőleg állította egybe a jövő évben az ő elmaradhatatlan (?) kritikus napjait: Első rangú kritikus napunk tíz lesz és pedig január 11, február 9, március 11, március 26, április 9, július 22, augusztus 20, szeptember 18 és október 18. — Másodrangu kritikus nap lesz nyolc: február 24, április 25, május 9, június 22, október 14, november 2 és 6, december 31. — Harmadrangu kritikus napok: január 25, május 24, június 7, július 7, augusztus 25, december 2 és 16. I y tehát összesen 25 kritikus nap lesz a jövő évben. Jólátat egy kis brosúra alakjában tette közzé, kommentárral kísérve, melyben elmondja, hogy a jelzett napokban földrengés, vizáradás, villámcsapások, jégverés és más hasonló kellemes meglepetés éri a benne hívőket.

— **Tűzoltók az ezredéves kiállítás.** Az 1896. évben megtartandó milleniumi országos kiállításra a belügyminiszter kezdeményezéséből egy mintafalut is reprodukálnak. Ujabbán, mint írják, ehhez falusi tűzoltóságot is szerveznek, hogy a látogatók előtt bemutassák, miként kell egy teljesen felszerelt falusi tűzoltóságot szervezni s mily nagy hasznát veszi annak egy község.

— **A hol nem hal meg senki.** Érdekes eseményről tudósít bennünket a kiskálnai ref. lelkész. Ugy látszik, a kiskálnaiak kontraktust kötöttek a halállal, amennyiben Kis-Kálna községben immár harmadfél éve nem volt szükség sírsóra, mert ezen idő alatt a faluban egyetlen halálozás sem fordult elő. Kis-Kálna község ugyan mindössze csak pár száz lakost számlál, de minden esetre örvendetes körülmény, ha a sírok kaszára kertesze oly hosszú időn keresztül utjába nem ejtette. Azt mondják, hogy a sírásó csödbe jutott. Mi is kívánjuk, hogy minél huzamosabb ideig nélkülözzék a temetési gyászenekek szomorú melodiját.

— **Pinczernök szállodája.** Ez sem mindegy, mert megesett, érdemes arra, hogy megemléstük. Nem kevesebbről, mint arról van szó, hogy száz pinczernő Berlinben részvénytársaságot alakított. A gazdag részvényesek a tőkéből egy elegáns szállodát rendeznek be, mely a nöemenczi-páció fészke akar lenni. Kimondották ugyanis, hogy a szálloda minden alkalmazottja nő lesz, az igazgatótól egész a csizmapucoló bérsholgaig. Főpinczér, éthordók, borfiúk helyett főpinczernők, éthordó hölgyek és borkisasszonyok lesznek alkalmazva. Portás, londiner, szóval minden személyzeti tag nő lesz. Konyhában sem túrnak meg szakácsok. A szállodának nagy jövőt jósolnak s örömmel fektették bele pénzüket. A legérdekesebb az egész dologban az lesz, ha majd a vendégek mindannyian férfiak lesznek.

— **Rendőri hírek.** Frics Jenő főgimnaziumi tanuló e hó elején Händler Ignác helybeli mészáros kocsija, a kocsis vigyázatlansága folytán elgázolta. A fiu még életben van, de aligba felépül. — H o c h reiter József malommunkás mult hó 31-én éjjel az uradalmi hengermalomban vigyázatlannul két kerék közt akart átmenni, miközben a malmekereket hajtó szij alá került hó jelentékeny zuzodást szenvedett. Állapota nem veszélyes.

— **A nyomozó történelem** mit ki nem kutat? A világ — a bibliai monda szerint — a bor feltalálójának eddig a vitzől szerencsésen megmenekedett Noét tartá, kinek azonban a borral való megismerkedése már nem volt oly szerencsés, mivel a szent könyv őt, minden jámborsága mellett is, nagyon szaloniatlan állapotban mutatja be. — A másik kutfő, egy őskori perza író elbeszélése sokkal költőibb, mely a bor feltalálását ikerfogalmának, egy szép asszonynak tulajdonítja. Dzsemzsid király — ugymond az író — nagyon szerette a szőlőt. Hogy pedig ezt az év minden szakában élvezhesse, nagy edényekbe rakva, pincefélé helyre tette. Itt természetesen erjedésnek indultak a fűrtök, s midőn a király azt megköstolta nagyon kellemetlen ízűnek találta. Mégis néhány edényvel meghagyott belőle, ráirván a félelmes szót: „mérég”. Történt, hogy egy kedvencz háromhölgye szörnyű gyötrelembe esett s a kétségbeesés az öngyilkosság gondolatát kelté föl benne; elhatározá, hogy megmérgezi magát. Halálra szántan ivott amaz edények tartalmából, melyeket a király „mérég” szóval jelölt meg. De a vélt „mérég” üdítő szendergést hozott rá, melytől friss egészségben és még derültebb kedvvel ébredett föl; nohát tovább is folytatta a „mérég” szopogatását míg az edénynek fenekére nem nézett. Mig végre Dzsemid király nyomára jöven a kalandnak, újabb kísérletet tett a szőlőfűrtökkel, mely kellelőleg succedálván, elkezdte a „mérég” élvezését egész udvarával együtt. — Bizony mi férfiak nagyon leköteleztettei lehetünk a szép nemnek.

— **Léván december hónapban meghaltak.** Kis Zsófia, élt 25 évet. Steiner Jakabné, született Steiner Francziska, élt 43 évet. Kuzbert István, élt 61 évet. Blistyák Hermína, élt 8 évet és 9 hónapot. Korupka Anna, élt 2 évet. Molnár Lajos, élt 1 hónapot, Androvics Istvánné, született Sinkó Mária, élt 32 évet. Farkas Jánosné, született Lóczy Antónia, élt 55 évet. Janovic József, élt 5 évet és 6 hónapot. Suhala István, élt 33 évet. Rösenberg Jakabné, született Smüleib Száli, élt 56 évet. Huszár Jánosné, született Mészáros Katalin, élt 40 évet. Medveczki Sándor, élt 9 napot. Kossa István, élt 5 hónapot. Ordódy Endre, élt 3 évet és 3 hónapot. Sztika Gyula, élt 6 hónapot. Hirsch Korn Ilona, élt 18 évet.

— **Rövid hírek.** — **Az oláh agitátorok** nyakába egymás után akasztják a sajtópörököt. Ujabbán egyik vörösaján lapjuknak, a Dreptateának szerkesztőjét itélte el a sajtó bíróság az esküdtek egyhangu verdiktje alapján nemzetiség és hatóság elleni izgatás miatt 2 évi államfogházra és 1400 firt pénzbírágra, egy a felmerült költségek megfizetésére. — **Napoleon utolsó tábomoka,** Saven a mult hetekben halt meg Párisban 126 éves korában. — **Csőse és tanító.** Halas város képviselő testülete az első csőcsnek 600 firtot fizet évenkéntig míg egy tanítói állásra hirdet pályázatot, mely után 300 firt fizetés jár. — **Káplár miniszterelnök.** Franciaország miniszterelnökét, Dupuyt az afrikai vadászok tiszteletbeli káplárnak választották meg. — **Az E. M. K. E.** vagyona a lefolyt évben 1.137.806 firt 39 kr-ra szaporodott fel. — **Budapest házber jövedelme** az elmúlt évben összesen 33.504.000 firt-ra rúgott. — **Albrecht kir herczeg,** mint írják beteges fekszik. Asztmában szenved, mely hevesen megtámadta, a mihez nagy lát és torokbaj járult. — **A kereskedelemügyi miniszter** rendeletet adott ki, melylyel meghagyja, hogy mindazon ajánlott és nem ajánlott leveleket, melyek tiltott román lapokat tartalmaznak, semmitsék meg.

APRÓSÁGOK.
O k. Rendőrtiszt: Már megint a kutyáját keresi? Két hét óta már harmadszor szökött el hazulból. — U r: Attól van az, mert két hét óta a leányom énekelni tanul.
— Számítás. — Hány éves vagy te, Milli néni? — Husz. — És a völgényed. — Negyven. — Jaj, hát éppen kétszer annyi? Mire te ötven éves leszel, a völgényed már száz éves lesz.

Közönség köréből. Köszönetnyilvánítás.

I.
Bodanscky Adolf lévai lakos a Stiegel József elleni fenytő ügyében kapott 1 firtot. Dr. Klein Jakob ügyvéd úr közvetítésével a lévai Stefania árvaháznak adományozta, melynek vételet ezennel köszönettel igazolom.
Léván, 1895. január hó 4-én.

László Imre, egyleti pénztáros.

II.
Az elmúlt karácsonyi örömmök visszahajként a „Stefánia árvaház” kis árvái nevében is hálás szívvel mondunk köszönetet azoknak kik kedves ajándékaik és adományozások által lehetővé tették nekünk, hogy árvainknak az idén is megszerezhetjük a Karácsonyfa örmeit. Az a forgalom, mi a „Karácsonyfa” nevéhez fűződik, oly nemesítően magasztos a gyermekek lelkére, hogy azokkal szemben, kik azt a különben kétes jövőjű árváknak szívében segítik megalkotni, az egész társadalom adásnak érezheti magát. — A nemes szívű adakozók a következők: — Szillassy Veith Mária 1 firt, Okolicsányi Józsefné 1 firt, N. N. 1 firt, N. N. 1 firt, Weisz Regina 1 firt, Klein Sándorné 50 kr., Holzmann Bodog 1 firt, Dr. Domján 50 kr., N. N. 1 firt, Kern Testvérek különféle, Grotte 1 firt, N. N. 50 kr., Pollak Adolf játékot Klain Ödönne cukorkák, Czirok János füge és cukorka, Schubert Pál tíz darab játék, Medveczky Sándor 1 firt, N. N. 1 firt, Dr. Frommer Ignáczné 50 kr. Huberth Vilmosné firt, Holló Sándorné 1 firt, özv. Balbach Andrásné 1 firt, Kabina Berta 50 kr., Balbach Lajosné 50 kr., Levatisch G. 1 firt, Leidenfrost Lászlóné 1 firt, Tóth Zsigáné 50 kr., Styaszny Antalné 8 firt 50 kr., Thuróczy Lőrinczné 1 firt, Juhász Lászlóné 1 firt, Boleman Aladár 1 firt, Szilassy Béláné 1 firt, Boleman Edéné 1 firt, Boleman Józsefné 1 firt, Mezey 1 firt, Lakner Lászlóné 1 firt, Leidenfrost Tódorné 1 firt, özv. Vitoris Sándorné 1 firt, Heinrich Ferenczné 50 kr., Kondé Hermin 1 firt, Mercader Alajosné 50 kr., Medveczky Károlyné 1 firt, Mészáros Józsefné 50 kr., Kovácsik Samuné 50 kr., Szecsey Juszta 50 kr., N. N. 1 firt, Magy. ált. bizt. 1 firt, Schön Henrick 1 firt, Csekey Flóris 1 firt, Mácsayné 1 firt, Csekey Vilmosné 50 kr., Richter Györgyné 50 kr., Novotny Imréné 30 kr., Ordódy Endréné 1 firt., Novákné 20 kr., Belcsákné 1 firt.
Léván, 1895. január 4.

A nőgyelet választmánya.

Irodalom és művészet.
A „Zenélő Magyarország” folyóirat mely gondos szerkesztése, gazdag tartalma, gyönyörű kiállítása és mesés olcsó árával a külföldi hasonló zeneműfolyóiratokat magasan túlszárnyalta, mostani januári számával II. évfolyamába lép. Első száma tartalmazza. I. Zsándányi Armand „Édes anyánk kend az oka” II. Lányi Dani „fenyőfából csináltattam talyigát” III. Kapset legkeresettebb valzer újdonságát a „Daisy bell” kerin-gőt. IV. Meyer Hellmund „Rád gondolok Margarétha” gyönyörű szép műdálát, s végül Wagner Richard Lo hengrin dalművének legszebb részét, Lohengrin intelm-Elzához.
Mutatványszámot, mint tudjuk — a kiadóhiva tal azoknak kik a lapot nem ismerik — késéggel küld. Előfizetheti a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatalánál: Budapest. VI. Cseugyertye-utca 62. a.

Uj vasúti menetrend*)

		érvényes jan. 1-től.		
Léva	...	ind.	5:15	9:40 4:50
Csata	...	érk.	6:47	11:13 6:29
„	indul Ipolyság felé		6:53	10:09 4:37
	Esztergom felé		7:07	11:18 6:50
Ipolyság	...	érk.	8:40	11:51 6:12
B. Gyarmat	...	„	9:58	1:09 7:26
			gy. v. sz. v.	
Párkány-Nána	...	ind.	8:00	12:12 7:49
„	...	ind.	8:16	12:37 8:01
Budapest	...	érk. sz. von.	10:55	
„	...	gy. von.	1:55	9:25
Bécs	{	érk. gyors von.	1:00	
	{	szem. von.	5:50	
		sz. v. gy. v. sz. v. gy. v.		
Budapest	...	ind.	7:30	9:20 2:10
„	...	„	8:00	
Bécs	...	„	11:00	9:00 9:15
„	...	„	„	„
Párkány-Nána	...	érk.	5:45	9:05 3:35
Csata	...	„	6:41	10:01 4:31
Ipolyság	...	„	8:40	11:51 6:12
B. Gyarmat	...	„	9:58	1:09 7:26
Léva	...	„	8:30	11:47 6:14

*) A vastagabb betűvel jelzett szám az esti 6 órától reggeli 5.50 perczig tartó időszakot jelenti.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.
Buza: u. mázsánként 5 firt 70 kr, 5 firt. 80 Két szeres 5 firt 10 kr. 5 firt 30 kr. — Rozs 5 firt. 20 kr. 5 firt 30 kr. Arpa 6 firt 30 kr. 6 firt 50 kr. — Kukoricza 6 firt 20 kr 6 firt 60 kr. Bab 6 firt — kr. 6 firt 50 kr. Zab 6 firt 20 kr 6 firt 40 kr. Lencse 7 firt — kr. 7 firt 50 kr. Kóles 4 firt — kr. 4 firt 30 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bővebb felvilágosítást Nyitrai és társas kiadócéggel ad, ki leveleiben tudakozódásra postabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 3 kr. kerül; bélyegdíjban — a lakás megjelölése mellett — ártatlan minden egyszeri beiktatásért 3 kr.

Kamélia-, ibolya-, szegfű- és rózsacsokrok, alkalmi virágkoszorúk

LASZK JÁNOS műkertésznel, Léván, Koháry-utca 335. sz.

Tavaszi és nyári időben adott megrendelések azonnal eszközölhetők, még télen a megrendeléseket 4-5 nappal előbb kérem megtenni.

Tisztelettel alóírt, helyben letelepedett, kitűnő oklevelet nyert

S Z Ü L É S Z N Ő

ajánlja magát a jobb körök s egyszerű polgári családok becses figyelmébe. — E minőségben legutóbb Esztergomban működött nagy sikerrel s annak a reményének ad kifejezést, hogy sikerüljön fog magának Léván is jó hírnevet szerezni.

Kitűnő tisztelettel

Léván, 1895. jan. 5.

Elek Istvánné szül. Gábornyik Mária lakik Kossuth-utca 187. saját házában

Üres ládák (Verschlag), jó karban és olcsón kaphatók hol? Megmondja a lap kiadóhivatala.

Kitűnőnek és megbízhatónak ismert borkivonatunkat melegen ajánljuk, mely eredeti gyári árjegyzék szerint kapható Czirik János és Kern Testvérek fűszerkereskedő cégeknél Léván.

Valódiságáért az alant jegyzett igazgatóság szavatol.

TOKAJ HEGYALJAI COGNACGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG S.-A.-UJHELY.

Dr. Nyomárkay Ödön. Zempléni. közkórház orvosa.

Székely Elek ügyvéd.

Figyelem a fenti védjegyre !!!

Védjegy.

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfútság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hamorrhoidáknál.

Említett bajknál a **Máriaczelli gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utatissal együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszer-tára Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

• A **Máriaczelli gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Raktár: Léván, Bolesman Ede és Medveczky Sándor urak gyógyszer-táraiban. Nagy-Sallóban, Zsorna L. Zelizen Steyrer Károly. Lekeren Bojos Gyula urak gyógyszer-táraiban.

Árverési hirdetmény

Alóírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a lévai kir. járásbírósa 1894. évi 4927. sz. végzése következtében Mocsy Lajos ügyvéd által képviselt Adler Mórné javára özv. Szelle Kálmáné s társa ellen 171 frt 62 kr. s járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le s felülfoglalt és 751 frt 50 kr-ra becsült szobai butor, házi berendezés stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a lévai kir. bíróság 5165/1894. sz. végzése folytán fenti töké követelés s járuléka erejéig Szódón leendő eszközésére 1895. évi január hó 23-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Léván, 1895. január hó 3.

Tonhaiser.

kir. bírósági végrehajtó.

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember általi személyes továbbajánlásnak, — a kik a

Richter-féle Tinct. capsici comp.-i (Horgony-Pain-Expellent)

az utolsó 25 évben jó sikerrel használták, — köszönheti ezen igazán biztos hatású háziszert nagy elterjesztését és általános kedveltségét. Ki a Tinct. capsici comp.-i (Horgony-Pain-Expellent) készvénynél, csúznál (tagszagatásnál), keresztcsontfájásnál, fej- és fogfájásnál, csípőfájdalomnál, fájdalomillapító bedörzsölésként alkalmazta, abból egy üveget mindig készletben fog tartani, hogy azt meghűléseknél is, mint levezető, elhárító szernek alkalmazhassa. Ezen rég jónak bizonyult háziszertnek ára igen olcsó, tudniillik 40 kr., 70 kr. és 1 frt. 20 kr. üvegenként. — Kapható a gyógyszer-tárakban; Budapest: **Török József** gyógyszerésznél.

Csak a „Horgony” védjeggyel ellátott üvegek elfogadandók.

Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thür.

SACK

rendszerű egytetemes és eredeti Gubicz-ekék, ekerészek és különféle talajmivelési eszközök legjutányosabban

Detrich

Gyula ekegyárában Budapest V. Lipót-körut 30. sz. a. kaphatók. Kimerítő árjegyzék szívesen küldetik

SACK

!Négy regény ingyen!

FELHIVÁS!

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes háziabarátja.

Köszönetet és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanak is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A „Hölgyek Lapja” című melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára.

A „Regénymelléklet” évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A „Boríték” tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egy szóval a „Képes Családi Lapok” a legertalmodusabb, a legélénkebb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek esetének köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletünknek dívatképei mindig a legjobb dívatnak mintái: így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házsmár és társa” regény Beniczkyne Bajza Lenkétől. — „Ujév” költemény Ábrányi Emiltől. — „A befelé fordított kép” novella Muray Károlytól. — „A nő feladata” dr. Turnowsky Mórtól. — „A sötét világ” Tolnay Lajostól. — „Az ifjú a” költemény dr. Fieki Sándortól. — „Az álom” G. Diószeghy Mórtól. — „Bál után” Mészáros Sándortól. — „Az időről” szatira Jámor Lajostól. — „A szép színésznő” regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja” című dívat: s „Regény” melléklettel együtt
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legzérszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül „egy díszes emlékkönyvet” küldünk.

A ki az egész évre szóló 6 frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésünk jeléül és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

A „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala. Budapest, Vadász-utca 14. sz. saját házában.

MAGYARORSZÁG.

TELJESEN FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **HOLLÓ LAJOS** dr., orsz. képviselő.

REGGEL az ország legtávolabb eső részeiben is már az olvasó kezében van.

A Magyarország politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításaival az összes lapokat megelőzi.

A Magyarországból a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az aznapi összes kül- és belföldi eseményeket, kimerítő tőzsdei tudósításokat stb. stb.

A Magyarország eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségéért és önállóságáért, és szembe száll minden korrupcióval és közéletünket minden visszaéléstől megtisztítani törekszik.

A Magyarország független minden hatalomtól, minden magánérdektől, senkinek alárendelve nincs, s így álláspontját nyíltan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben.

A Magyarország ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőben is a közönség szolgálatára.

A „Magyarország” előfizetési ára:

Szerkesztőség: VIII. ker., Phg Sándor-utca 2. sz.	Egész évre	14 frt — kr.	Kiadóhivatal: IV. ker., Rostély-utca 2. sz.
	Félévre	7 „ — „	
	Negyedévre	3 „ 50 „	
	Egy hónapra	1 „ 20 „	